

In 1875 staan de rennen onder het voorzitterschap van Marcus VERALL, een Engelsman die te Oostende woonde.

Om trots alles te tonen, dat de rennen typisch Engels zijn werd in 1876 een cricketmatch tussen Oostende / Kortrijk-en de rest van België gehouden.

In 1879 en 1880 hadden de rennen te Oostende te kampen met veel moeilijkheden, daarbij vooral niet te vergeten het grootste probleem, namelijk het fenomeen dat vele toeschouwers de rennen vanuit de duinen volgden en aldus de ingang niet meer betaalden.

Zodoende liggen in 1881 en 1882 de rennen stil.

*Een polowedstrijd op de hippodroom ca. 1900
(E.L. n° 4)*

*De oude renbaan in 1911, zie vooraan de geparkeerde
auta's en de zomertram.*

Maar al waren er geen rennen in 1882, hetzelfde jaar komt de wellicht grootste stuwende kracht naar voor, die de Oostendse rennen ooit gekend hebben, nl. Ridder F. de STUERS. Hij kreeg het voor elkaar het in 1810 opgerichte FORT WELLINGTON van de Belgische staat af te kopen !

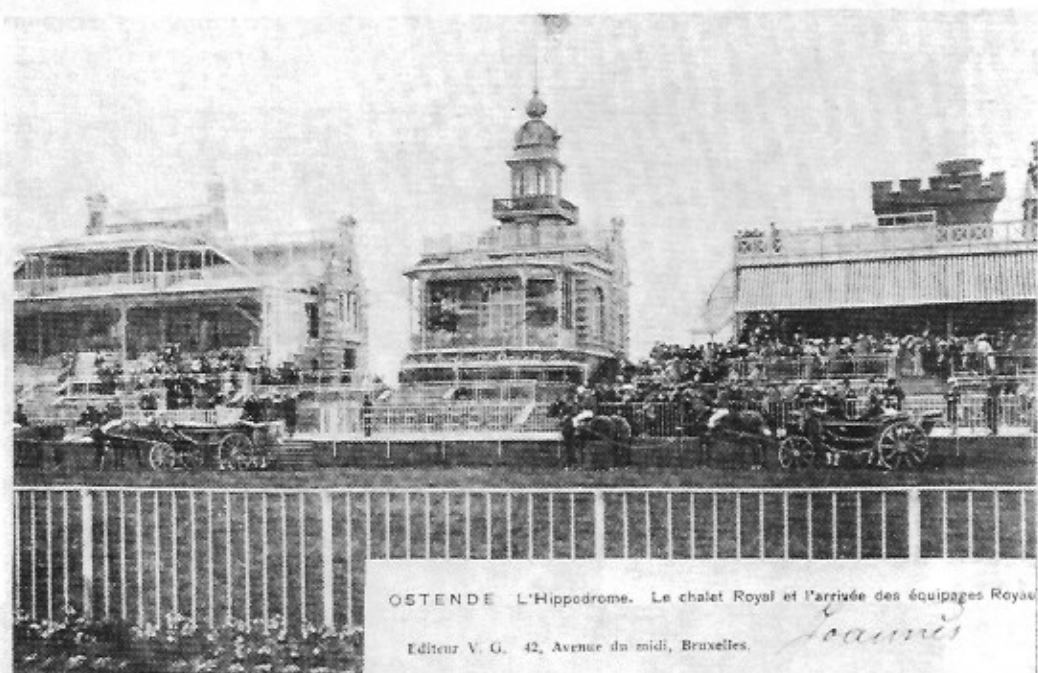
Deze koop werd niet zonder slag of stoot gesloten, er was de persoonlijke tussenkomst van Koning Leopold II voor nodig.

Een groep geleerden had graag het fort als Sterrenwacht laten verbouwen, gezien de uitzonderlijke ligging : een natuurgebied dicht bij zee.

Ridder de Stuers verliest geen tijd en schrijft een bedrag uit van 23.500 fr voor het oprichten van zijn renbaan.

Op 18/2/1883 werden de werken aangevat. Tegen 15 april is men er reeds van overtuigd dat de geplande einddatum gerespecteerd zal zijn.

Men vraagt nu ook aan de overheid om het laatste stuk zeedijk vanaf het koninklijk chalet door te trekken tot aan de renbaan, zodat het mogelijk weze om het traject Kursaal - Renbaan in 15 minuten af te leggen.

De koninklijke tribune met vooraan de koetsen die de Koning naar de renbaan brachten.

Op 1 juni 1883 komt Leopold II met prins Albert en de Hertog van Connaught al wandelend langs de zeedijk de renbaan bezoeken om zich van de stand van zaken op de hoogte te houden.

In 1883 zijn drie rendagen voorzien : op zondag 29/7, donderdag 23/8 en zondag 26/8 de dag van de Grote Prijs 5.000 frank.

Spa laat zelfs om concurrentie tegen te gaan zijn meeting van 29/7 verplaatsen.

De koning, die om staatsredenen op de eerste dag niet aanwezig kon zijn, laat niet na om op de twee andere meetings zijn aanwezigheid te tonen.

In 1885 krijgen de rennen het bezoek van de nieuwe Hertog van Wellington, nl. de Prins van Waterloo. Op 9/8 komt de koning Masalla, soeverein der Kongoezen.

De Oostendse renbaan heeft rood en wit als kleuren gekozen, zijnde de kleuren van de Hertog van Wellington.

Dat er meer dan één hippodroom te Oostende was, weten er wellicht weinigen, maar in 1901 had ook het Blauw Kasteel zijn eigen rendagen. Deze rennen hadden veel bijval van de mensen uit het platteland en zelfs Franse deelnemers zijn er meer dan eens op het program geweest.

Later komt dan ook nog de renbaan BREDENE bij, doch deze geeft alleen maar rennen de dagen waarop Oostende er geen heeft.

Foto van het "klein personeel" in 1926.

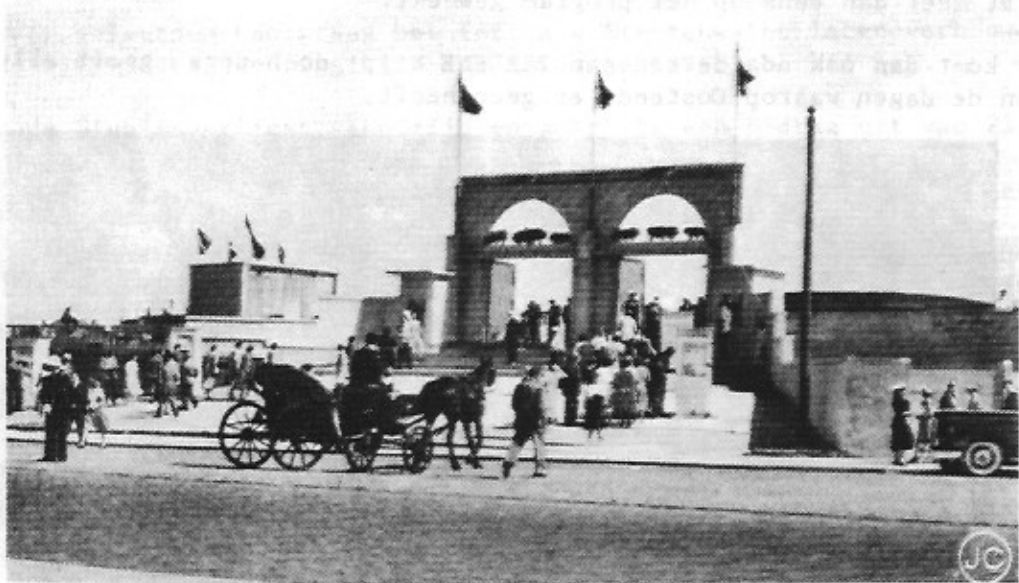
Terugkeer van de Wedrennen.

De gloriejaren van de Oostendse renbaan komen gedurende de twintiger jaren, het casino schenkt aan de inrichters een prijs van 500.000 frank, nl. DE GROTE PRIJS VAN HET KURSAAL. Deze heeft de grootste cracks naar onze renbaan

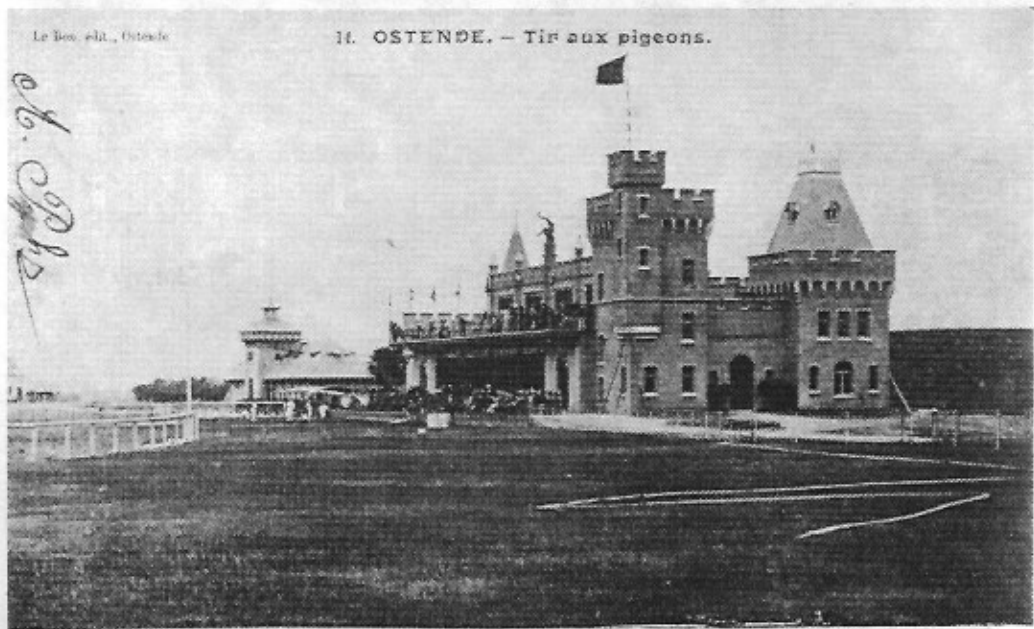
gebracht, waaronder Le Capucin Prix du Jockey Club, Massine Ascot Gold Cup, Parth L'Arc de Triomphe in 1923; Condoover Newbury Cup 1924. Al deze paarden kwamen zich te Oostende tegen elkander meten.

In 1942 werd de mooie hippodroom in zijn geroemde Tudorstijl gedeeltelijk, doch onherstelbaar verwoest.

Het is in 1947 dat onder impuls van de toenmalige voorzitter, Max DUGNIOLE, een nieuwe moderne renbaan ontstaat.

Zo zag de renbaan er uit bij de heropbouw. Men ziet dat de tribune nog ontbreekt.

Al wat men nog van vroeger kan bewonderen is de DUIVENSCHIETING of HET KASTEELTJE (voor menig turfist), evenals de tunnel naar het plein of pelouse.

Oostende start in 1978 de "Prijs Prince Rose" naar een Engels veulen, dat in België binnengebracht werd door de heer Coppé en dat de roemrijkste held werd op vier poten, die wij ooit gekend hebben.

Hij won tweemaal De Grote Prijs Van Oostende, maar wegens beenblessures diende hij het racen te stoppen.

Prince Rose werd dan een der betere dekhengsten uit de gehele wereld.

Spijtig genoeg is de "Prijs Prince Rose" (3.000.000 BEF) in 1990 door wellicht een tijdelijke malaise van het programma verdwenen.

Maar wat er ook van zij, een bezoekje aan de "Wellington" is én blijft de moeite waard, al was het maar om over vergane glorie te mijmeren.